

את הוועד הציבורי למען בחירת-מחדש אנשיו התחילו לטפל בבחירות-המוקדמות הראשונות במדינות השונות של ארצות הברית, לגייס אנשי-ציבור, להקים את התשתית האירגונית.

ככל שמתקרבות הבחירות, כן מאבד הנשיא את כושר-המימשל. כפוליטיקאי הי שקוע במאמץ להיבחר מחדש, אין הוא יכול להטיל את מוראו על שני בתי הקונגרס ועל מדינות-חוץ. מדינאי כל העולם עוקבים בדריכות על סיכווי, ובי מידה שהם משתכנעים שבינואר 1981 ייכנס לבית הלבן איש אחר — כן קטנה נכונותם לעשות ויתורים ולהישמע לרצון נותני.

כך נוצר לחץ כפול על קארטר: **● הוא זקוק להישג מדיני רחוק כדי לפתוח במאבק ההיבחרו מחדש, והישג זה יכול לבוא רק במושור הישראלי-מצרי.**

● ככל שהימים עוברים, כן קטן הסיכוי שלו להשיג הישג כזה, מאחר שמנהיגי מצריים וישראל משתכנעים שקארטר לא ייבחר מחדש. לבגין יש גם היכרות לתי רום תרומה חשובה למניעת כחיי רתו.

מכאן נוקשותו הגוברת של קארטר, חוסר-סבלנותו כלפי בגין ערב בואו של ראש-המשלה לוושינגטון, והחלטתו לנקוט יוזמה דרמטית כאשר התברר כי שיחותיו עם בגין נכשלו.

● מבחינת קארטר, זהו הימור. די דעת כמה מן הפרשנים, זהו הימור נואש. לדעת אחרים, קארטר יודע את אשר הוא עושה. אין כוח בי עולם המסוגל לעמוד מפני המכשך האמריקאי, כאשר נשיא ארצות הברית מחליט להפעיל אותו בי מקווא עצמתו.

בגין:

בליעת צפרדעים

מיז המכשך הזה הועמד מנחם בגין.

כאשר נודע כי בגין לקח עימו את רופאו הפרטי גם לשיבות-העבודה עם קארטר, היו שראו בכך סימן שהוא התכוון למתח גבוה מאד. אם כן, התאמתה נבון אתו.

לדברי קארטר, ערב ביקורו של בגין, נותרו רק חילוקי-דעות קטנים מאד בין שני הצדדים. הנשיא אמר כי הרעיון, שהי משא-והמתן ייכשל ביגלל דברים פשוטים שכאלה, "מעורר סלידה".

● יתכן שקארטר אכן חושב כך. יתכן גם שהוא מעמיד פנים. עד כה פנים — תיולוקידיעות היו רחוי קים מאד מזהירות קטנים.

כי בגין וממשלתו נשארו איתנים בדע חם שעל מצרים לחתום על שלום-נפרד, וכי ה"אוטונומיה" בגדה וברצועה לא תהיה אלא הסוואה להמשך שילטונה הי ניצחי של ישראל בשטחים אלה. המצרים התחילו להבין זאת. יתכן כי קארטר עדיין לא תפס את הדבר.

● המשא-והמתן ענה על שירותן ביגלל בעיית יסודית זו, שמצאה לה את ביטויה בכמה סעיפים "טכניים" כביכול.

בין השאר:

● ה"לינקאג" המפורסם. מכיוון שבגין אינו מתכוון למסור את הגדה והרצועה לפלסטינים, הוא לא היה מוכן כי השלום הישראלי-מצרי יהיה קשור בתהליך זה.

● "תאריך היעד". ביגלל אותה סיבה, לא היה בגין מוכן לנקוב בתאריך כלשהו להקמת האוטונומיה, ולוא גם תאי ריך גמיש ומשוער.

● "העדיפות". מאותה סיבה, עמד בגין על כך שייאמר בפירוש כי ההסכם הישראלי-מצרי עדיף על פני כל הסכם אחר של מצריים, שהרי אם לא יקום פיתרון פלסטיני, עלולה לפרוץ בבוא העת מלחמה בין ישראל ושכנותיה ממזרח ומצפון, ואז תהיה מצריים — על פי הסכי מיה הקיימים — מחויבת לחוש לעזרת אחיותיה הערביות. בגין רוצה למנוע זאת בעזרת סעיף בחוזה.

● בעיני מדינאים רציניים, כל הי נקודות האלה חשובות רק למר-איתיעין, בתאוריה. המעשה לא ייקבעו הדברים עדיין סעיפים חוזה, אלא על פי ההתפתחות הי פוליטית הדינאמית, שתופתה עם התמת ההסכם. האמת פותה כי

ההתלבטות

דים על אי-הצלחה. במדיניות-החוץ נחל כישלונות רבים. הצלחתיו המעטות לא הרשימו את דעת-הקהל. התבוסה האמריקאית באיראן העיבה על הכל. **ההישג הגדול האחד, המטיח את אורו על תקופת-כהונתו, הוא הי הסכם שג קמפ-דייוויד. הוא הקפיץ את קארטר למרומים, קשר לו הי זה שג מדינאי נמרץ ומצליח.**

והנה נסתבר כי הישג זה עומד להפוך כישלון ממאיר. לא זה בלבד שהוא לא הצמיח תוויה-שלום, אלא להיפך. מנחם בגין הצליח לקומם נגד קארטר את הציר בור היהודי-המאורגן בארצות-הברית. וכי אילו לא היה די בכך, בא אחיו, בילי קארטר, והשמיע הערות אנטישמיות, מבלי שגימי הזדרזו לגנותן בעוד מועד מכל וכל.

כאשר סירב מנחם בגין לביא לוושינגטון כדי להיפגש עם מוצי טפא חזק, בשבוע שעבר, הגיע קארטר אל נקודת-השפה. היה נדי מה שסיכווי להיבחר מחדש קרוי כיום לאפס.

גם העיתוי קבע הרבה. הבחירות לנשיא אות תיערכנה בנובמבר 1980. מערכת הבחירות הבלתי-רשמית מתחילה לשני תיים לפני כן. בימים אלה הקים קארטר

סה והסכימה. קארטר הודיע שייסע למצ-ריים ולישראל. **מה קרה? מה מריין — או ממים — את קארטר? מדוע נזהר גיב בגין ואדיסאדאת כפי שהם נזהרים?**

גיבור העלילה הוא גימי קארטר. היוזמה היא עתה כולה בידו. להתנהגותו הסבר פשוט:

קארטר רוחם עכשוו על חייו הפוליטיים. פשרו כמשמעו.

אין בושה גדולה יותר לנשיא אמריקאי מאשר להיות "נשיא של תקופת-כהונה אחת". בעידן הנוכחי, שבו עומדים לרשות הנשיא אמצעי-התיקשורת המודרניים במר לוא עוצמתם, יכול כימעט כל נשיא להי בחר לתקופת-כהונה שניה, אם אינו כישר לון מוחלט. (משום-כך תוקנה, לפני דור, החוקה האמריקאית, ונאסר על הנשיא להיבחר לתקופה שלישית.) גורדי-מריממות זה שג תקופת-היחידה מאיימת עתה על גימי קארטר.

האיש שהבטיח כה רבות, ושמשך לבבות כה רבים, נכשל כימעט בכל. בוירה המכר רעת — הזירה הכלכלית הפנימית — הוא הולך מדחי אל דחי. ירידת ערך הדולאר, האבטלה, האינפלציה — כל הסימנים מעיר

ה כה נראה כאבוד. יוזמת-השלום עמדה להתמוטט סופית.

הנשיא אנוור אל-סאדאת הודיע שהוא מסרב לבוא לוושינגטון להידברות נוספת. הנשיא גימי קארטר מתח ביקורת קט-לנית ופומבית על ממשלת ישראל.

מנחם בגין הגיע לוושינגטון על פי הזמנה אשר היתה דומה לצויהבאה.

בהגיעו לשם השמיע דברים וועמים נגד ממשלת ארצות-הברית, טען כימעט במפורש שהיא רוצה לאלץ את ישראל לחתום על פיסת-נייר חסרת-ערך, המביאה למילי כמה חדשה.

הוא התראה עם קארטר בשורה של פגיי שות-עימות, חסרות-תוצאות, והתכוון לפי תוח במסעית-עמולה ציבורי נגד קארטר ברחבי ארצות-הברית.

נשיאים זרות, וגשם אין.

קארטר: מילחמה

לחיים ולמוות

אז, הפתע, בדרמטיות עילאית, באה פריצת-הדרך. קארטר הגיש הצעות חדשות. בגין הסכים. ממשלת-ישראל כונן